

Heerlen

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
T.a.v. De Staatssecretaris hare excellentie
mevrouw drs. T van Ark

Postbus 90801

2509 LV DEN HAAG

Uw kenmerk

Datum

15 december 2017

Ons kenmerk

Z-17167404

UIT-17000395-14

Onderwerp

Grote zorgen over vervanging loonkostensubsidie door loondispensatie

Bijlage(n)

Hooggeachte mevrouw Van Ark,

Ernie Rijvers

Werkgelegenheid en sociale zaken

(045) 56 04485

Middels deze brief willen wij, de 18 Zuid-Limburgse gemeenten, onze zorgen overbrengen inzake het voornemen om de loonkostensubsidie voor werknemers met een arbeidsbeperking door loondispensatie te vervangen.

In het regeerakkoord staat het volgende aangegeven: 'het doel is om mensen in een kwetsbare positie een betere toekomst te geven. Werk is de beste weg daar naar toe.'

In het regeerakkoord wordt tevens aangegeven dat wanneer mensen vanuit de bijstand aan het werk komen, het van belang is dat ze er ook echt op vooruit gaan. De Zuid-Limburgse gemeenten onderschrijven dit volledig en zijn tevens van mening dat werk moet lonen. Echter, de vervanging van loonkostensubsidie door loondispensatie doet geen recht aan dit uitgangspunt. Loondispensatie zal het aanvaarden van werk niet ondersteunen.

Door middel van loonkostensubsidie kan iemand die vanwege een arbeidsbeperking niet zelfstandig het minimumloon kan verdienen, dit loon toch ontvangen als hij gaat werken. Of zelfs meer, als het cao-loon van de branche hoger ligt. Tevens bouwt hij eventueel pensioen op en heeft hij recht op werknemersverzekeringen als de WW en WIA. De werkgever ontvangt vervolgens ter compensatie een subsidie van de gemeenten.

Bij loondispensatie ontvangt een werknemer, afhankelijk van het arbeidsvermogen, een beperkt deelsalaris van de werkgever dat vervolgens wordt aangevuld middels een uitkering tot de voor hem geldende bijstandsnorm. Er is nog steeds sprake van bijstandsafhankelijkheid, ondanks het feit dat de werknemer reeds volledig naar vermogen werkzaam is.

Pagina 2/2

Bovendien verdwijnt hierbij de economische zelfstandigheid en gelijkwaardigheid van de werknemer met een arbeidsbeperking met andere collega's. De financiële prikkel om te gaan werken zal hierdoor volledig verdwijnen, immers werken loont hierbij niet!

Wij zijn in onze arbeidsmarktregio juist samen met werkgevers succesvol bezig met het inregelen en uitvoeren van het instrument loonkostensubsidie. Loonkostensubsidie blijkt een effectief instrument voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Er is grote tevredenheid over dit instrument bij gemeenten, werkgevers, netwerkpartners en de werknemers zelf.

Uit het regeerakkoord concluderen wij dat het argument om loonkostensubsidie te vervangen door loondispensatie is ingegeven door het streven naar uniformering van de systematiek van de loonkosteninstrumenten voor werkgevers. Echter de loondispensatie vanuit de Wajong is een sterfhuisconstructie. Dit argument houdt naar onze mening dan ook geen stand.

Ook wordt gesteld dat door de vervanging van loonkostensubsidie door loondispensatie 20.000 extra plekken Beschut Werk worden gerealiseerd. Hoewel loonkostensubsidie in beginsel een iets duurder instrument is, zijn wij ervan overtuigd dat loondispensatie niet of onvoldoende gaat werken. Dus 'goedkoop blijkt dan uiteindelijk duurkoop te zijn'.

Bovendien is de omstandigheid dat de extra plekken Beschut Werk in feite bekostigd worden door de doelgroep zelf, niet bepaald als sociaal aan te merken.

Het omklappen van een systeem van loonkostensubsidie naar loondispensatie heeft voor de uitvoering ingrijpende consequenties en brengt aanzienlijke uitvoerings- en organisatiekosten met zich mee. De basisuitvoeringskosten voor loondispensatie zijn aanzienlijk hoger dan voor loonkostensubsidie, omdat de werknemers nog een aanvullende uitkering nodig hebben. Daarbij zorgt het systeem van loondispensatie voor een ingewikkelde situatie voor de werknemer door het ontvangen van twee verschillende geldstromen. Tevens ondervinden wij dat mensen met een uitkering op bijstandsniveau verhoudingsgewijs vaker problematische schulden hebben dan personen met een inkomen dat tenminste gelijk is aan het minimumloon.

Tot slot vrezen wij dat het doel om voor de mensen met een arbeidsbeperking 125.000 extra banen te creëren, op deze manier niet wordt gehaald.

Met vriendelijke groet,

Martin de Beer

Voorzitter arbeidsmarktregio Zuid-Limburg